

Mål for voksen- og efteruddannelserne – aktivitet og effekt

Undervisningsministeriets statistikpublikationer nr. 1 – 2007

Mål for voksen- og efteruddannelserne – aktivitet og effekt

Undervisningsministeriets statistikpublikationer nr. 1 – 2007

Undervisningsministeriet

Afdelingen for erhvervsrettet voksenuddannelse

Kontor for livslang læring

2007

Mål for voksen- og efteruddannelserne – aktivitet og effekt

Publikationen indgår i serien Undervisningsministeriets statistikpublikationer som nr. 1 – 2007

Redaktion: Morten Felding og Rebekka Knudsen, Undervisningsministeriet
Serieredaktion og produktion: Werner Hedegaard, Undervisningsministeriet

Grafisk tilrettelæggelse og omslag: Prinforomega – Malchow A/S, Ringsted

1. udgave, 1. oplag, marts 2007: 2.000 stk.

ISBN-13: 978-87-603-2615-8

ISBN-13 (WWW): 978-87-603-2611-0

Internetadresse: pub.uvm.dk/2007/veumaaal

Udgivet af Undervisningsministeriet, Afdelingen for erhvervsrettet voksenuddannelse,
Kontor for livslang læring

Bestilles (978-87-603-2615-8) hos:

NBC Ekspedition

Tlf. 56 36 40 48, fax 56 36 40 39 eller e-mail: ekspedition@nbcas.dk

Telefontid: Mandag-torsdag 9.30-16.00, fredag 9.30-15.00

eller hos boghandlere

Trykt på svanemærket papir med vegetabiliske farver.

Trykt af Schultz Grafisk

Printed in Denmark 2007

Eventuelle henvendelser af indholdsmæssig karakter rettes til Publikationsenheden i
Undervisningsministeriet, tlf. 33 92 52 23 eller e-post: pub@uvm.dk

Indhold

4	Forord
7	1. Målsætninger og indikatorer for voksen- og efteruddannelse
10	2. Metodiske overvejelser
12	3. Sammenfatning
17	4. Hvad fortæller indikatorerne?
45	5. Det fremadrettede indikatorarbejde
47	6. Afrunding

Forord

Globaliseringen og en intensiveret konkurrence om viden og innovation stiller nye krav og skaber udfordringer for arbejdsstyrken i Danmark. Vi skal være kreative, fleksible, kunne vores håndværk og være i front med at finde nye og effektive løsninger. Det betyder, at alle skal være parate til at lære nyt hele tiden.

Voksen- og efteruddannelsesindsatsen spiller her en central rolle og bidrager til regeringens bestræbelser på at fastholde Danmarks position som et af de mest konkurrencedygtige og rigeste lande i verden. Livslang opkvalificering og uddannelse af alle på arbejdsmarkedet forudsætter klare prioriteringer, og at alle påtager sig et medansvar.

I denne publikation præsenteres en række målsætninger og indikatorer, som skal gøre det muligt at følge udviklingen på voksen- og efteruddannelsesområdet endnu tættere i de kommende år.

Det er nødvendigt, for vi ved ikke nok om, hvad vi får ud af de penge, vi investerer i voksen- og efteruddannelse. Med indikatorsystemet får vi nu mulighed for at belyse udviklingen. Om vi gør nok, og om vi gør det godt nok.

Regeringen vil følge voksen- og efteruddannelsesindsatsen nøje og hvert år offentliggøre de resultater, en løbende vurdering af målingerne

muliggør. Med den viden kan vi tilpasse vores indsats og sikre, at kvaliteten og effekten af den offentlige voksen- og efteruddannelse er i verdensklasse.

Bertel Haarder

Undervisningsminister
Marts 2007

Hyppigt anvendte forkortelser:

VEU: Voksen- og efteruddannelse
FVU: Forberedende voksenundervisning
AVU: Almen voksenuddannelse
KVU: Korte videregående uddannelser
MVU: Mellemlange videregående uddannelser
LVU: Lange videregående uddannelser
AMU: Arbejdsmarkedsuddannelser
AER: Arbejdsgivernes Elevrefusion
VUC: Voksenuddannelsescenter
HD: Erhvervsøkonomisk Diplomuddannelse
Hf: Højere forberedelseksamen
Hhx: Højere handelseksamen
Htx: Højere teknisk eksamen
GVU: Grundlæggende voksenuddannelse

1. Målsætninger og indikatorer for voksen- og efteruddannelse

En kortlægning af indsatsen på voksen- og efteruddannelsesområdet (VEU) har vist, at den danske voksen- og efteruddannelsesindsats har en række styrker og svagheder. Kortlægningen er foretaget af det såkaldte Trepartsudvalg, som består af repræsentanter for henholdsvis regeringen og arbejdsmarkedets parter.

Med udgangspunkt i kortlægningen er regeringen og arbejdsmarkedets parter blevet enige om at opstille en række målsætninger, som skal styrke VEU-indsatsen i fremtiden.

De udvalgte målsætninger er:

1. Voksen- og efteruddannelsesindsatsen skal styrkes.
2. Arbejdsstyrkens kompetencer skal løftes.
3. Voksen- og efteruddannelsesindsatsen skal være effektiv og fleksibel for alle på arbejdsmarkedet. Den skal understøtte gode jobmuligheder for den enkelte, en god konkurrenceevne og høj beskæftigelse og velstand i samfundet.
4. Det offentlige skal sikre grundlaget for, at alle på arbejdsmarkedet har gode grundlæggende færdigheder.
5. Arbejdsmarkedets parter skal understøtte udviklingen af arbejdsstyrkens kompetencer. Det gælder især i forhold til den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesindsats og i forhold til at øge motivationen og stimulere efterspørgslen.

På baggrund af målsætningerne er der opstillet en række indikatorer, som tjener til at belyse, om målsætningerne bliver realiseret.

Målsætningerne er udvalgt med henblik på at sikre en fornuftig samfundsøkonomisk prioritering af voksen- og efteruddannelsesindsatsen. Indikatorerne søger at give et retvisende indblik i omfanget af voksen- og efteruddannelsesindsatsen, sammensætning og antallet af deltagere samt effekterne af indsatsen.

Udvælgelsen af indikatorer skal desuden sikre et overskueligt og dækkende system, der vil kunne fungere i en løbende overvågning af indsatsen.

Arbejdet med indikatorer på voksen- og efteruddannelsesområdet er et dynamisk projekt, som endnu er i etableringsfasen. I de kommende år bliver målingen af voksen- og efteruddannelsesindsatsen udvidet, især i forhold til effekterne af indsatsen.

Skemaet viser en oversigt over de fem målsætninger, og hvilke indikatorer der bruges til at måle, om de opnås.

Skema 1

Indikatorer til måling af voksen- og efteruddannelsesindsatsen

Målsætning nummer	Indikator
1) Voksen- og efteruddannelsesindsatsen skal styrkes.	1) Omfanget af den samlede voksen- og efteruddannelsesaktivitet. 2) Fordelingen af den offentlige aktivitet på VEU-typer og deltagernes uddannelsesbaggrund. 3) Udviklingen i finansieringen af den offentlige aktivitet (splittet mellem driftstilskud og deltagerbetaling) fordelt på VEU-typer. 4) Aktiviteten på kurser rettet mod tosprogede.
2) Arbejdsstyrkens kompetencer skal styrkes.	1) Udviklingen i arbejdsstyrkens formelle uddannelsesniveau. 2) Kursisternes oplevede udbytte af VEU-aktiviteter. 3) Antal personer, der gennemfører individuel kompetenceafklaring. 4) Antal kompetencegivende eksamener gennemført som voksenuddannelse. 5) Antal voksenlærlinge.
3) Voksen- og efteruddannelsesindsatsen skal være effektiv og fleksibel for alle på arbejdsmarkedet. Den skal understøtte gode jobmuligheder for den enkelte, en god konkurrenceevne og høj beskæftigelse og velstand i samfundet.	1) Omfanget af den danske VEU-indsats i en international sammenhæng. 2) Kursisters og virksomheders tilfredshed med VEU-aktiviteter.
4) Det offentlige skal sikre grundlaget for, at alle på arbejdsmarkedet har gode grundlæggende færdigheder.	1) Aktiviteten på FVU og AVU samt gymnasiale enkeltfag.
5) Arbejdsmarkedets parter skal understøtte udviklingen af arbejdsstyrkens kompetencer. Det gælder især i forhold til den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesindsats og i forhold til at øge motivationen og stimulere efterspørgslen.	1) I forlængelse af overenskomstforhandlingerne i foråret 2007 opstilles én eller flere indikatorer, der kan belyse den af arbejdsmarkedet igangsatte aktivitet.

2. Metodiske overvejelser

Udvælgelsen af indikatorer for voksen- og efteruddannelsesindsatsen er foretaget med udgangspunkt i spørgsmålet: “Hvad er det, indikatorens skal kunne sige noget om for at belyse aktiviteten og effekten?”

Én indikator kan som regel ikke belyse en målsætning alene, og det vil ofte være nødvendigt at opstille og måle på flere indikatorer for at få et billede af udviklingen i de enkelte målsætninger. Overordnet set er gode indikatorer blandt andet kendetegnet ved:

- At være så specifikke, at de præcist belyser hver deres entydige aspekt af den målsætning, de er knyttet til.
- At være målbare og realistiske. Det vil sige, at det skal være muligt at indhente data, der belyser dem.
- At være nøjagtige og pålidelige. Data skal med andre ord stamme fra en legitim og veldokumenteret kilde. Hvis indikatoren skal anvendes til at sammenligne med andre sektorer, lande mv., skal den desuden være standardiseret på tværs af enhederne.

Ikke alle former for voksen- og efteruddannelsesaktiviteter er lige velbelyste. Det er blevet tydeligt i arbejdet med at opstille indikatorer og måle udviklingen på området.

Den offentlige VEU-aktivitet¹ er relativt velbelyst, og der er med få undtagelser et klart billede af både aktivitets- og deltagelsesomfang.

1. Offentlig VEU-aktivitet defineres som formelle uddannelsesforløb, der er offentligt finansieret, styret og anerkendt

En undtagelse herfra er, at indberetningerne til Danmarks Statistik hidtil har været mangelfulde på det videregående VEU-område.

Den privatfinansierede VEU-aktivitet er derimod ikke så godt belyst. Aktiviteten opgøres i flere forskellige kilder. Konjunkturstatistik for privat voksende uddannelse (Danmarks Statistik) og Institut for Konjunkturanalyses tilbagevendende undersøgelser af det danske kursusmarked har begge den væsentlige mangel, at baggrundsoplysninger om kursusedtagerne kun findes i begrænset omfang. Det vanskeliggør vurderinger af deltagelsesgraden på individ- og virksomhedsniveau, og især effektvurderinger bliver vanskelige.

3. Sammenfatning

På baggrund af Trepartsudvalgets arbejde har regeringen og arbejdsmarkedets parter formuleret en række målsætninger for voksen- og efteruddannelsesindsatsen. Arbejdet med indikatorsystemet har taget udgangspunkt i de fem mest overordnede målsætninger fra slutdokumentet.

Målsætningerne er, at VEU-indsatsen skal styrkes, at arbejdsstyrkens kompetencer skal løftes, at skabe en effektiv VEU-indsats, som understøtter gode jobmuligheder, og at det offentlige skal sikre grundlaget for, at alle har grundlæggende almene færdigheder.

De fire første målsætninger kan vi allerede måle på nu. Den femte målsætning, at arbejdsmarkedets parter skal understøtte udviklingen af arbejdsstyrkens kompetencer, kan der opstilles indikatorer for, når overenskomstforhandlingerne i foråret 2007 er afsluttet.

Et øjebliksbillede

Afreporteringen af de udvalgte indikatorer udgør et øjebliksbillede i forhold til VEU-indsatsen. I de kommende år skal målingerne gentages, og datagrundlaget forbedres, for at få en mere detaljeret og sammenhængende afdækning af området. Arbejdet vil blive sat i gang i 2007 og omfatter også udviklingen af nye indikatorer samt effektanalyser af VEU-indsatsen.

Målsætning 1:

Behov for styrket VEU

De indikatorer, der er valgt til at belyse udviklingen i forhold til den første målsætning, er omfanget af den samlede VEU-indsats, omfanget og fordelingen af den offentlige aktivitet på VEU-typer² og kursisternes uddannelsesbaggrund³, finansieringen af den offentlige VEU-aktivitet samt aktiviteten på kurser rettet mod tosprogede.

Andelen af danskere i alderen 25-64 år, som deltager i uddannelsesaktiviteter, er svagt stigende i perioden 2003-2005; fra 26 procent i 2003 til 28 procent i 2005.

Hvis man udelukkende ser på den offentlige VEU-aktivitet, er omfanget stabilt over perioden 1996-2004 (cirka 60.000 årselever per år). Dette dækker dog over en større aktivitet i årene 1997-2001, hvilket primært skyldtes en massiv vækst i antallet af pc-brugerkurser under Åben Uddannelse og aktiviteten på sammenhængende forløb for ledige i AMU.

Fordelingen af den offentlige VEU-indsats, målt i antal årselever, på almene, erhvervsrettede og videregående forløb er også stabilt over perioden 1996-2004. Fra 2002 er der dog en svag tendens til, at aktiviteten på de videregående VEU-forløb stiger, mens aktiviteten på de erhvervsrettede VEU-forløb er faldet.

Betragtes den offentlige VEU-indsats fordelt på kursisternes uddannelsesbaggrund over perioden 1996-2004, er der også tale om en jævn udvikling. Dog falder antallet af deltagende kursister med en gymnasial uddannelse eller en mellemlang videregående uddannelse som højst fuldførte uddannelse.

2. Almene, erhvervsrettede og videregående VEU-forløb

3. Grundskole, gymnasial, erhvervsfaglig, KVV, MVU og LVU

I forhold til finansieringen af den offentlige VEU-aktivitet stiger deltagerbetalingsandelen i perioden 2000-2004. Den samlede stigning dækker dog over et mindre fald i deltagerbetalingsandelen på almene forløb og stigninger på de erhvervsrettede og især videregående forløb.

For så vidt angår VEU-tilbud særligt rettet mod tosprogede, fremgår det, at aktiviteten har varieret betydeligt i perioden (1999-2004) og samlet er faldet frem til 2004. Det skyldes, at antallet af nytilkomne udlændinge, som har fået opholdstilladelse i Danmark, er faldet gennem de seneste år. Indikatoren opgør ikke det samlede antal tosprogede, som deltager i VEU-aktiviteter, og fanger således kun en mindre del af VEU-aktiviteten blandt tosprogede.

Målsætning 2:

At løfte arbejdsstyrkens kompetencer

For at finde ud af, om arbejdsstyrken samlet set har fået bedre kompetencer over tid, er der opstillet indikatorer for udviklingen i det formelle uddannelsesniveau, kursisternes oplevede udbytte af efteruddannelsen samt for antallet af personer, der har gennemført individuel kompetenceafklaring, antallet af eksamener gennemført som voksenuddannelse og antallet af voksenlærlinge.

I perioden 1993-2005 viser indikatorerne, at andelen af personer med grundskolen som højeste uddannelsesniveau er faldet, og at andelen af personer med en videregående uddannelse er steget.

Antallet af personer, som har gennemført en individuel kompetenceafklaring, er faldet fra 2004 til 2005. Deltagelse i individuel kompetenceafklaring er gratis, også for ledige. Derfor kan faldet i aktiviteten ikke umiddelbart begrundes med ændrede rammevilkår, men skal

formentlig i højere grad ses i sammenhæng med konjunkturudviklingen, idet aktiviteten typisk falder under en højkonjunktur.

Antallet af eksamener gennemført som voksenuddannelse er stigende over perioden 1996-2004. Således blev der i 1996 gennemført 5.295 eksamener, mens det tilsvarende tal i 2004 var 7.341. Tilsvarende er antallet af voksenlærlinge steget fra cirka 6.000 i 2004 til 8.000 i 2006.

Knap halvdelen af kursisterne har fået flere faglige udfordringer. Cirka 40 procent har fået større ansvar, og knap 40 procent har fået nye arbejdsopgaver efter deltagelse i VEU. Indikatoren er central i forhold til at forstå voksen- og efteruddannelsernes bidrag til et løft i kompetenceniveauet.

Målsætning 3:

At skabe en effektiv og fleksibel VEU-indsats, som understøtter gode jobmuligheder, konkurrenceevne, beskæftigelse og velstand

Målsætningen belyses med to indikatorer: Omfanget af den danske VEU-indsats i forhold til en række andre europæiske lande samt kursisternes og virksomhedernes tilfredshed med de danske arbejdsmarkedsuddannelser.

Sammenligningen af andelen af arbejdsstyrken, som deltager i VEU-aktiviteten i udvalgte europæiske lande, giver et internationalt perspektiv på omfanget af den danske indsats. Kursisternes og virksomhedernes tilfredshed med den offentlige, erhvervsrettede VEU-aktivitet viser VEU-indsatsens evne til at understøtte jobmuligheder og konkurrenceevne og dermed beskæftigelse og velstand.

I 2005 var det mere end hver femte i arbejdsstyrken, som angav at have deltaget i VEU-aktiviteter inden for de seneste fire uger. Dermed er Danmark det land i sammenligningen, som hyppigst gør brug af voksen- og efteruddannelse.

Både kursister og virksomheder er tilfredse med kurserne.

Målsætning 4:

Det offentlige skal sikre grundlaget for, at alle har gode grundlæggende, almene færdigheder

Målsætningen belyses med en indikator, der viser antallet af årselever på forberedende voksenundervisning (FVU) og almen voksenuddannelse (AVU) samt gymnasiale enkeltfag⁴. Indikatoren kan anskueliggøre den offentlige indsats for at forbedre de grundlæggende færdigheder hos de ufaglærte/kortuddannede på arbejdsmarkedet.

Antallet af årselever har været faldende siden 1996. I 2004 var antallet cirka 23.000 – med velfærdsaftalen fra juni 2006 er det et mål, at tallet skal op på 40.000 kursister årligt.

4. Dækker såvel almen- og erhvervsgymnasiale enkeltfag

4. Hvad fortæller indikatorerne?

De i alt 12 indikatorer lægger hver især en brik til det samlede billede af indsatsen på voksen- og efteruddannelsesområdet.

I det følgende præsenteres de enkelte målsætninger for voksen- og efteruddannelsesindsatsen og udviklingen i de tilhørende indikatorer.

Målsætning 1:

En styrket voksen- og efteruddannelse

Indikatorer: Omfanget af den samlede VEU-aktivitet, fordelingen af offentlig aktivitet på VEU-typer og deltagernes uddannelsesbaggrund, udviklingen i finansieringen af den offentlige VEU samt aktiviteten på kurser rettet mod tosprogede.

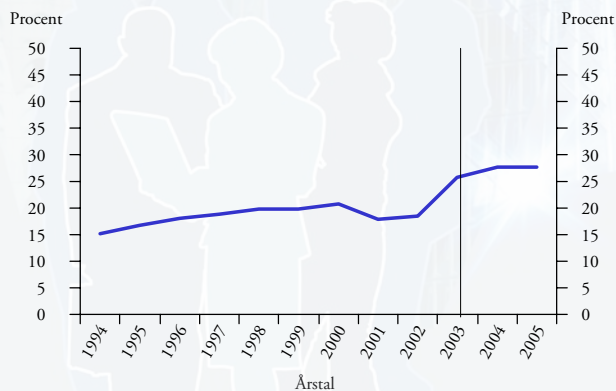
Indikator 1.1. Omfanget af voksen- og efteruddannelsesaktivitet

Indikatoren viser, at 28 procent af danskerne i alderen 25-64 år i 2005 havde deltaget i en uddannelsesaktivitet inden for de seneste fire uger før undersøgelsestidspunktet. Andelen ligger dermed lidt højere end i 2003, hvor definitionen af uddannelsesaktiviteten blev ændret, *jævnfør boks 1*. Det er derfor ikke umiddelbart muligt at sammenligne perioden 1994-2002 med perioden 2003-2005. I perioden 1994-2002 var aktiviteten jævnt stigende.

Indikatoren viser omfanget af uddannelsesaktiviteter og udviklingen i omfanget over tid.

Indikator 1.1

Andel af befolkningen i alderen 25-64 år, der har deltaget i uddannelsesaktiviteter inden for de seneste fire uger, 1994-2005

Anmærkning: Uddannelsesaktiviteterne omfatter både ordinær uddannelse og VEU-aktivitet

Kilde: Eurostat (Arbejdskraftundersøgelsen)

Kilde, opgørelsesmetode og opdatering

Data er tilgængelig fra Eurostat. Dataindsamlingen er foretaget via en spørgeskemaundersøgelse. De danske data er indhentet gennem Danmarks Statistiks Arbejdskraftundersøgelse.

Fra 2003 blev definitionen af uddannelsesaktiviteter udvidet til også at omfatte deltagelse i aktiviteter uden for det almindelige uddannelsessystem. Det er derfor ikke umiddelbart muligt at sammenligne perioden 1994-2002 med perioden 2003-2005.

Andelen, der deltager i uddannelsesaktiviteter, henviser til personer i alderen 25-64 år, som har oplyst, at de har deltaget i uddannelsesaktiviteter (både fuldtidsuddannelser og VEU-aktiviteter) inden for de seneste fire uger op til undersøgelsestidspunktet. Denne persongruppe er sat i forhold til den samlede befolkning i alderen 25-64 år. Opgørelsen af uddannelsesaktiviteter omfatter også aktiviteter, der ikke har relevans for interviewpersonens nuværende eller fremtidige beskæftigelse.

Seneste opdatering af data for uddannelsesaktiviteter er foretaget i 2006. Eurostat publicerer nye data på årlig basis.

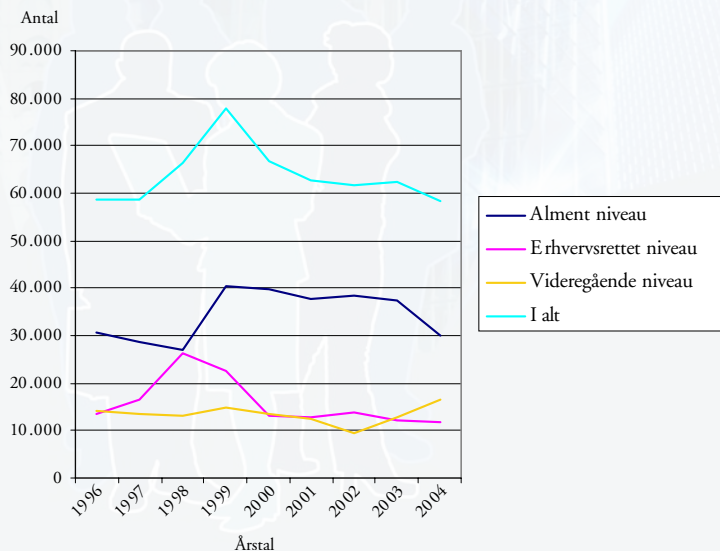
Indikator 1.2a, 1.2b, 1.2c og 1.2d. Fordelingen af offentlig aktivitet på almen, erhvervsrettet og videregående voksen- og efteruddannelse samt fordeling på uddannelsesbaggrund

Den offentlige VEU-aktivitet udgør en stor del af den samlede aktivitet og spiller en væsentlig rolle for den samlede VEU-indsats og dermed også for målsætning 1.

Indikator 1.2a og 1.2b viser aktivitetsudviklingen (antal årselever) i den offentlige voksen- og efteruddannelsesindsats. Indikator 1.2a viser udviklingen i den samlede aktivitet og opdelt på almene, erhvervsrettede og videregående VEU. Indikator 1.2b viser tallene bag den grafiske fremstilling.

Indikator 1.2a

Offentlig VEU-aktivitet, opgjort ved antal årselever og fordelt på alment, erhvervsrettet, videregående og samlet niveau, 1996-2004

Kilde: UNI•C Statistik & Analyse på data fra Danmarks Statistik

I 1996 udgjorde aktiviteten cirka 59.000 årselever, og aktiviteten på området topper i 1998 med knap 78.000 årselever. Fra 1998 sker der et fald frem mod 2000, og efter en lille stigning fra 2000 til 2001 falder aktiviteten med cirka 4.500 årselever fra 2001 til 2004, hvor den udgør cirka 58.000 årselever, *jævnfør indikator 1.2a*. I opgørelsen af VEU-aktivitet indgår folkeoplysning ikke.

Den betydelige stigning i aktiviteten frem til 1998 kan næsten alene tilskrives området for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse til og med erhvervsuddannelsesniveau (AMU og Åben Uddannelse), hvor der blandt andet skete en massiv vækst i antallet af pc-brugerkurser under Åben Uddannelse og gennemførelse af sammenhængende forløb for ledige på AMU, *jævnfør indikator 1.2b*. Nedgangen fra 2003 til 2004 sker især på det almene område, og her er det i al væsentlighed nedgangen i danskundervisning for udlændinge, der er årsag til den lavere aktivitet.

Indikator 1.2b

Aktiviteter (årselever) i offentlig VEU, samlet og fordelt på VEU-typer, 1996-2004

	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Alment niveau	30.710	28.487	26.962	40.406	39.916	37.616	38.342	37.473	30.134
– heraf danskundervisning for udlændinge	...	...	...	13.376	14.526	14.983	16.236	15.118	8.486
Erhvervsrettet niveau	13.524	16.412	26.208	22.514	13.212	12.664	13.863	12.047	11.710
Videregående niveau	14.299	13.590	13.082	14.797	13.526	12.428	9.602	12.846	16.420
I alt	58.532	58.488	66.252	77.717	66.654	62.708	61.807	62.366	58.264

Kilde: UNI•C Statistik & Analyse på data fra Danmarks Statistik

Indikatorerne 1.2c og 1.2d viser sammensætningen af kursister i forhold til uddannelsesbaggrund opgjort som henholdsvis antal personer og antal årselever. Indikatorerne belyser altså, hvilke grupper der anvender de offentlige VEU-tilbud.

Indikator 1.2c

Aktiviteter (antal årselever) i offentlig VEU, fordelt efter deltagernes uddannelsesbaggrund, 1996-2004

	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Grundskole	20.771	21.958	23.159	28.900	26.960	25.956	26.858	27.011	23.127
Gymnasial	8.262	7.868	8.515	9.478	8.428	7.817	7.449	7.454	7.075
Erhvervsfaglig	17.695	17.468	23.042	25.122	19.549	18.560	18.096	16.732	15.566
KVU	2.459	2.465	2.941	3.572	2.871	2.574	2.475	2.566	2.982
MVU	7.918	7.426	6.827	8.212	6.903	6.110	5.157	5.546	6.265
LVU	1.427	1.761	1.767	2.433	1.944	1.690	1.773	3.057	3.248
I alt	58.532	58.488	66.252	77.717	66.654	62.708	61.807	62.366	58.264

Kilde: UNI•C Statistik & Analyse på data fra Danmarks Statistik

Indikator 1.2d

Aktiviteter (antal personer) i offentlig VEU, fordelt efter deltagernes uddannelsesbaggrund, 1996-2004

	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Grundskole	141.119	144.776	157.499	174.516	146.826	145.601	146.464	142.204	153.517
Gymnasial	43.171	42.004	45.641	47.822	38.849	36.747	35.597	32.783	35.994
Erhvervsfaglig	163.982	166.506	199.703	205.354	159.780	163.446	162.722	149.801	178.752
KVU	20.172	21.628	24.911	25.197	18.604	17.707	17.919	17.147	22.224
MVU	79.876	77.890	73.168	80.927	56.698	54.717	43.951	28.988	43.343
LVU	11.087	10.331	12.493	13.999	10.099	9.107	9.077	11.618	14.655
I alt	459.407	463.135	513.415	547.815	430.856	427.325	415.730	382.541	448.485

Kilde: UNI•C Statistik & Analyse på data fra Danmarks Statistik

Betragtes den offentlige VEU-indsats fordelt på kursisternes uddannelsesbaggrund over perioden 1996-2004, er der tale om en jævn udvikling. Dog falder antallet af kursister med en gymnasial uddannelse eller en mellemlang videregående uddannelse som højst fuldførte uddannelse.

Kilde, opgørelsesmetode og opdatering

Oplysninger om antal årselever inden for den offentlige voksen- og efteruddannelse bygger på oplysninger fra Danmarks Statistik (Kursistregistret).

Offentligt udbudt voksen- og efteruddannelse (VEU) omfatter:

- Almen VEU, det vil sige forberedende voksenundervisning

(FVU), almen voksenuddannelse (AVU), hf-enkeltfag mv. og enkeltfag fra hhx og htx. Dertil kommer danskundervisning for udlændinge samt højskolernes lange kurser og den almene VEU-aktivitet på husholdnings- og håndarbejdsskoler.

- Erhvervsrettet VEU, det vil sige Åben Uddannelse på erhvervsfagligt niveau samt arbejdsmarkedsuddannelserne.
- VEU på videregående niveau, det vil sige VVU, kurser under diplom- og masteruddannelser, HD/ED samt øvrige enkeltfag på videregående niveau, for eksempel kurser for lærere og pædagoger mv.

Uddannelseskategorierne er defineret som:

- Grundskole. Folkeskole eller efterskole mv. Indeholder også personer med uoplyst uddannelse.
- Erhvervsfaglig. De erhvervsfaglige uddannelser består af erhvervsuddannelser, landbrugs- og søfartsuddannelser, social- og sundhedsuddannelser mv.
- Gymnasial. Består af de almengymnasiale og erhvervsgymnasiale uddannelser (gymnasium, studenterkursus, hf-kursus, hhx og htx).
- Korte videregående uddannelser (KVU). For eksempel markedsføringsøkonom, transportlogistikere, datamatikere, tandplejer, laborant, sprogofficer mv.
- Mellemlange videregående uddannelser (MVU). For eksempel folkeskolelærere, pædagog, journalist, jordemoder, socialrådgiver, sygeplejerske, diplomingeniør, maskinmester, filminstruktør, skuespiller, kunsthåndværker mv. Herudover bacheloruddannelser.
- Lange videregående uddannelser (LVU). Kandidatuddannelser og ph.d.-uddannelser.

Folkeoplysningsområdet (folkehøjskolernes korte kurser, daghøjskolerne og aftenskolerne) er ikke omfattet.

Indikatoren viser aktiviteten ved antal årselever målt efter de enkelte aktivitetsområders selvstændige normer. Således er for eksempel en årselev i arbejdsmarkedsuddannelserne beregnet som 7,4 time per dag, fem dage om ugen i 40 uger, i alt 1480 timer per år, mens en årselev inden for danskundervisning for udlændinge udgør 756 timer.

Der publiceres nye oplysninger om den offentlige VEU-aktivitet på årsbasis fra flere kilder, herunder Undervisningsministeriet og Danmarks Statistik.

Indikator 1.3. Udviklingen i finansieringen af den offentlige aktivitet fordelt på VEU-type

Indikatoren belyser udviklingen i finansieringen af den offentlige aktivitet (fordelingen mellem driftstilskud og deltagerbetaling) fordelt på VEU-typer. Udviklingen i fordelingen af deltagerbetalingens andel af driftsfinansieringen (deltagerbetaling plus driftstilskud) indikerer, i hvilket omfang kursister og virksomheder bidrager til finansieringen af VEU-aktiviteterne i offentligt regi. Hertil kommer udgifter til godtgørelse (Statens Voksenuddannelsesstøtte og VEU-godtgørelse), hvor virksomhederne bidrager til finansiering af VEU-godtgørelse via Arbejdsgivernes Elevrefusion (AER).

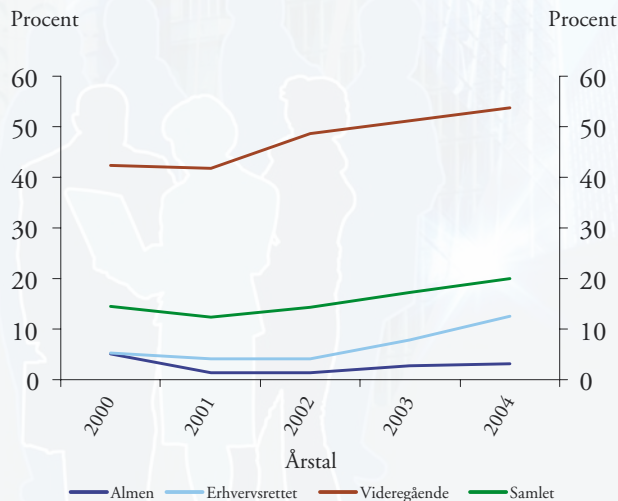
Indikator 1.3 viser, at deltagerbetalingsandelen er steget fra cirka 15 procent i 2000 til cirka 20 procent i 2004. I takt med omlægningen

til efterspørgselsstyring er deltagerbetalingen således kommet til at spille en større rolle i finansieringen af voksen- og efteruddannelsen.

Stigningen i deltagerbetalingsandelen har været størst inden for de videregående uddannelser, hvor andelen er steget fra 42 til 54 procent. På det almene område er andelen faldet fra fem til tre procent, mens den på det erhvervsrettede område (primært arbejdsmarkedsuddannelserne) er steget fra fem til 13 procent. 75-90 procent af deltagerne i arbejdsmarkedsuddannelserne modtager VEU-godtgørelse.

Indikator 1.3

Deltagerbetalingsandelen af deltagerbetaling plus driftsudgifter i offentlig VEU, 2000-2004

Kilde: FL05 og FL06 samt Undervisningsministeriet

Kilde, opgørelsesmetode og opdatering

Oplysninger om driftsudgifter forbundet med den offentlige VEU-aktivitet er indhentet fra Finansloven for 2005 samt Finansloven for 2006.

Opgørelsen af deltagerbetaling er baseret på Undervisningsministeriets opgørelser over deltagerbetalingsniveauet på erhvervsrettet VEU til og med erhvervsuddannelsesniveau på baggrund af institutionernes tilskudsudløsende indberetninger. Opgørelsen af deltagerbetalingen på VUC (det almene niveau) er baseret på skøn fra Amtsrådsforeningen. Deltagerbetalingen på det videregående niveau (Åben Uddannelse) er hovedsagelig opgjort, og på enkelte områder anslået, af Undervisningsministeriet og Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling på baggrund af institutionernes aktivitetsindberetninger og regnskaber.

Antallet af årselever, der kan udledes af de tilskud, som udbetales til institutionerne (Undervisningsministeriets opgørelse), og det antal årselever, som kan udledes af den indberettede varighed af de enkelte kursusforhold, er kun delvist sammenligneligt.

Indikator 1.4. Aktiviteten på kurser rettet mod tosprogede

Indikatoren søger at opgøre antallet af årselever på VEU-aktiviteter, der eksplicit er rettet mod tosprogede og særligt nytilkomne indvandrere. I opgørelsen indgår danskundervisning for udlændinge samt særlige kurser for tosprogede under almen voksenuddannelse og i arbejdsmarkedsuddannelserne. I praksis udgør danskundervisning for udlændinge næsten hele aktiviteten.

Indikatoren opgør *ikke* det samlede antal tosprogede, der deltager i VEU-aktiviteter, og fanger således kun en mindre del af VEU-aktiviteten blandt tosprogede.

Det fremgår, at aktiviteten har varieret betydeligt i perioden (1999-2004) og samlet er faldet frem til 2004. Det skyldes blandt andet, at antallet af nytilkomne udlændinge, som har fået opholdstilladelse i Danmark, er faldet gennem de seneste år.

Indikator 1.4						
Antal årselever på VEU-aktiviteter for tosprogede, 1999-2004						
	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Antal årselever	13.578	14.701	15.150	16.449	15.311	8.729
– heraf danskundervisning for udlændinge	13.376	14.526	14.983	16.236	15.118	8.486

Kilde: UNI•C Statistik & Analyse på data fra Danmarks Statistik

Kilde, opgørelsesmetode og opdatering

Oplysninger om antal årselever på VEU-aktiviteter for tosprogede bygger på oplysninger fra Danmarks Statistik (Kursistregistret).

I opgørelsen indgår danskundervisning for udlændinge samt særlige kurser for tosprogede under almen voksenuddannelse og i arbejdsmarkedsuddannelserne.

Data opdateres på årsbasis.

Målsætning 2:**Arbejdsstyrkens kompetencer skal løftes**

Indikatorer: Udviklingen i det formelle uddannelsesniveau, kursisternes oplevede udbytte af efteruddannelsesaktiviteter, antal personer, der gennemfører kompetenceafklaring, antal kompetencegivende eksamener gennemført som voksenuddannelse samt antallet af voksenlærlinge.

Indikator 2.1a og 2.1b. Udviklingen i arbejdsstyrkens formelle uddannelsesniveau

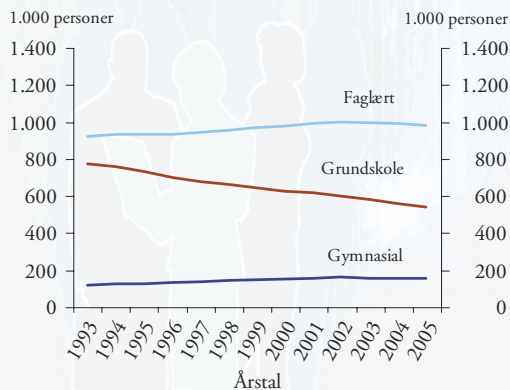
Indikatoren 2.1a er valgt for at give et overordnet indtryk af arbejdsstyrkens uddannelsesmæssige sammensætning, og fordi VEU-aktiviteten også bidrager til at løfte arbejdsstyrkens formelle uddannelsesniveau. Udviklingen i arbejdsstyrkens formelle uddannelsesniveau kan bidrage til at belyse omfanget af kompetencer i arbejdsstyrken.

Indikatoren 2.1b viser arbejdsstyrken fordelt på uddannelseskategorier.

Indikatorerne viser, at antallet af personer med grundskole som højeste uddannelsesniveau er faldet i perioden fra 1993 til 2005, mens der er sket en stigning i antallet af personer med højere uddannelsesniveau.

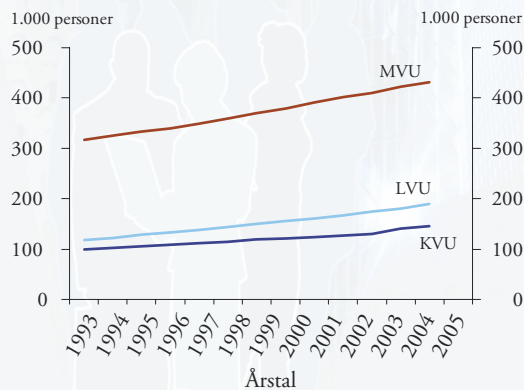
Indikator 2.1a

Arbejdsstyrke fordelt på uddannelsesniveauer, 1993-2005

Indikator 2.1b

Arbejdsstyrke fordelt på uddannelsesniveauer, 1993-2005

Kilde: Befolkningens højeste fuldførte uddannelse efter arbejdsmarkedstilknæytning (BUE)

Kilde, opgørelsesmetode og opdatering

Data stammer fra Statistikbanken i Danmarks Statistik (matricen HFU2 fra statistikbanken.dk).

I arbejdsstyrken indgår i denne opgørelse beskæftigede, arbejdsløse og personer under uddannelse (fuldtidsuddannelse) i alderen 25-64 år. Personer under uddannelse indgår normalt kun i arbejdsstyrken, hvis de også indgår i denne bruttobestand. Det vil sige, at arbejdsstyrken er overvurderet i denne opgørelse. De relevante oplysninger opdateres på årsbasis af Danmarks Statistik i Statistikbanken.

Uddannelseskategorierne er defineret som:

- Grundskole. Folkeskole eller efterskole mv. Indeholder også personer med uoplyst uddannelse.
- Erhvervsfaglig. De erhvervsfaglige uddannelser består af erhvervsuddannelser, landbrugs- og søfartsuddannelser, social- og sundhedsuddannelser mv.
- Gymnasial. Består af de almengymnasiale og erhvervsgymnasiale uddannelser (gymnasium, studenterkursus, hf-kursus, hhx og htx).
- Korte videregående uddannelser (KVU). For eksempel markedsføringsøkonom, transportlogistikere, datamatikere, tandplejer, laborant, sprogofficer mv.
- Mellemlange videregående uddannelser (MVU). For eksempel folkeskolelærere, pædagog, journalist, jordemoder, socialrådgiver, sygeplejerske, diplomingeniør, maskinmester, filminstruktør, skuespiller, kunsthåndværker mv. Herudover bacheloruddannelser.
- Lange videregående uddannelser (LVU). Kandidatuddannelser og ph.d.-uddannelser.

Folkeoplysningsområdet (folkehøjskolernes korte kurser, daghøjskolerne og aftenskolerne) er ikke omfattet.

Indikator 2.2. Kursisternes oplevede udbytte af VEU-aktiviteter

Indikatoren viser kursisternes oplevede udbytte af at deltage i voksen- og efteruddannelsesaktiviteter på flere forskellige områder. At blive i stand til at løse nye opgaver eller at få tildelt andre opgaver kan være udtryk for styrkelse af den enkelte kursists kompetencer. Indikatoren belyser, dels om kursisterne har fået nye arbejdsopgaver, større an-

svar mv. efter deltagelse i VEU, dels om disse styrkede kompetencer kommer til udtryk i en efterfølgende arbejdssituation. Det oplevede udbytte er dog betinget af, at kursisterne får mulighed for at anvende de tilegnede kompetencer. Omvendt giver indikatoren ikke dokumentation for, at de oplevede virkninger alene er et resultat af deltagelsen i VEU.

Indikatoren viser, at knap halvdelen af kursisterne har fået flere faglige udfordringer; godt 40 procent har fået større ansvar, og knap 40 procent har fået nye arbejdsopgaver. Indikatoren giver et bidrag til forståelsen af voksen- og efteruddannelsernes medvirken til et løft i kompetenceniveauet og dækker et område, der ikke findes registeroplysninger for. Kompetenceudvikling finder således også sted, selv om man ikke nødvendigvis opnår kompetencer på et formelt niveau.

Indikator 2.2

Udbytte af voksen- og efteruddannelse, 2004

	Procent
Fået nye arbejdsopgaver	37
Arbejdet med nye faglige udfordringer	48
Fået større ansvar	41
Skiftet funktion inden for den samme arbejdsplads	21
Deltaget i jobrotation, der krævede, at man skulle lære nyt	16

Kilde: Det nationale kompetenceregnskabs hovedrapport, 2004

Kilde, opgørelsesmetode og opdatering

Data til indikatoren er tilgængelig i Undervisningsministeriets nationale kompetenceregnskabs hovedrapport fra 2004. Det Nationale Kompetenceregnskab er et udviklingsprojekt, som viser nye veje til at kortlægge menneskelige ressourcer. Her kortlægges ti nøglekompetencer, der har betydning for vækst og velfærd.

Indikatoren er en del af en større spørgeskemaundersøgelse om læring via voksen- og efteruddannelse. Indikatoren indeholder svarprocenten for de kursister, der har svaret ja til de pågældende spørgsmål.

Indikatoren søges opdateret fremadrettet gennem en udvidelse af Arbejdskraftundersøgelsen.

Indikator 2.3. Antal personer, der gennemfører individuel kompetenceafklaring

Indikatoren viser antallet af personer, der har deltaget i individuel kompetenceafklaring under AMU og Åben Uddannelse i 2004 og 2005. Det drejede sig om 51.320 personer i 2004 og 46.770 i 2005. Deltagelse i individuel kompetenceafklaring er gratis, og for eksempel ledige har mulighed for at deltage heri. Derfor kan faldet i aktiviteten ikke umiddelbart henføres til ændrede rammevilkår og skal formentlig i højere grad ses i sammenhæng med konjunkturudviklingen, idet aktiviteten typisk falder under en højkonjunktur.

Indikatoren giver et indblik i omfanget af realkompetencevurdering. Øget realkompetencevurdering blev i Trepartsudvalget vurderet som

et væsentligt element for at løfte arbejdsstyrkens formelle kompetenceniveau, idet den voksne kursist får en samlet vurdering af sine kompetencer, også de uformelle, og gives en offentlig formel anerkendelse af de samlede kompetencer.

Indikator 2.3

Antal personer, der har deltaget i individuel kompetenceafklaring under AMU og Åben Uddannelse, 2004-2005

	2004	2005
Individuel kompetenceafklaring under AMU og Åben Uddannelse	51.320	46.770

Kilde: UNI•C Statistik & Analyse på data fra Danmarks Statistik

Kilde, opgørelsesmetode og opdatering

Oplysninger om antal personer, der har deltaget i individuel kompetenceafklaring inden for den offentlige voksen- og efteruddannelse, bygger på oplysninger fra Danmarks Statistik (Kursistregistret).

Individuel kompetenceafklaring har til formål at afklare, vurdere, anerkende og dokumentere den enkelte deltagers faglige og generelle erhvervsrettede og almene forudsætninger og kompetencebehov med henblik på individuel planlægning af efteruddannelse (udarbejdelse af en uddannelsesplan). Indikatoren viser dette omfang under AMU og Åben Uddannelse.

Data opdateres på årlig basis.

Indikator 2.4. Antal kompetencegivende eksamener gennemført som voksenuddannelse

Indikatoren viser, hvor mange personer der har fulgt et uddannelsesprogram, som har udløst en kompetencegivende uddannelse.

Som eksempler herpå kan nævnes højere forberedelseseksamen (hf), der kan gennemføres i en kombination af enkeltfag, merkonom, der er en kort videregående uddannelse rettet mod personer med en erhvervsfaglig uddannelse, og erhvervsøkonomisk diplomuddannelse (HD). Det erhvervsfaglige niveau dækker også grundlæggende voksenuddannelse (GVU). Det fremgår, at et stabilt antal på cirka 1.200 personer hvert år afslutter en gymnasial uddannelse, og at antallet af personer, der gennemfører lange videregående uddannelser som voksen- og efteruddannelse (typisk masteruddannelser), er i vækst.

Indikatorens styrke er, at den viser, at VEU-systemet giver voksne, som har forladt det ordinære (offentlige) uddannelsessystem, mulighed for at opnå parallel kompetencegivende uddannelse, men det er samtidig klart, at den kun fanger en begrænset mængde af den opkvalificering, som aktivitet inden for VEU-systemet generelt medfører.

Indikator 2.4

Antal kompetencegivende eksamener gennemført som voksenuddannelse, 1996-2005

	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Gymnasial	1.118	1.130	1.083	1.193	1.092	1.235	1.102	1.274	1.173	1.196
Erhvervsfaglig	25	40	52	-	2	28	23	233	284	310
Kort videregående	3.030	2.382	4.030	2.455	1.499	2.243	1.617	3.636	2.071	1.840
Mellemlang videregående	1.122	1.534	2.639	2.737	2.659	2.361	2.047	2.246	2.829	1.578
Lang videregående	-	63	105	137	158	259	367	889	984	766
I alt	5.295	5.149	7.909	6.522	5.410	6.126	5.156	8.278	7.341	5.690

Anmærkning: På grund af, at visse indberetninger følger skoleåret og ikke kalenderåret, er 2005 endnu ikke komplet

Kilde: UNI•C Statistik & Analyse på data fra Danmarks Statistik

Kilde, opgørelsesmetode og opdatering

Data stammer fra institutionernes indberetninger af den offentlige voksen- og efteruddannelse til Danmarks Statistik. Oplysninger om antal kompetencegivende eksamener inden for den offentlige voksen- og efteruddannelse bygger på oplysninger fra Danmarks Statistik (Kursistregistret).

Yderligere oplysninger kan findes på www.statistikbanken.dk/VEU61, der opdateres en gang årligt.

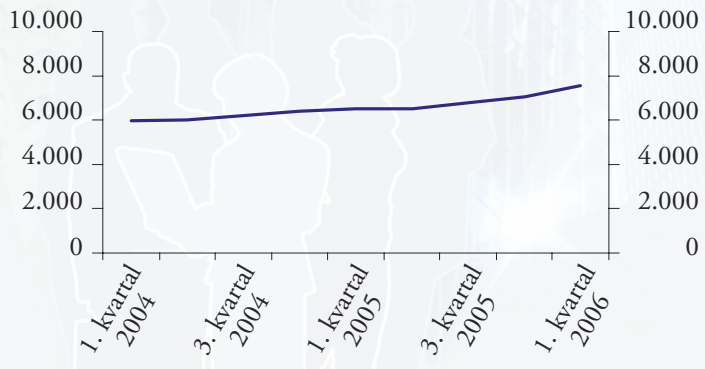
Indikator 2.5. Antal voksenlærlinge

Indikatoren viser udviklingen i antallet af voksenlærlinge med tilskud. Voksenlærlingeordningen blev indført som forsøgsordning i 1997 og blev permanent i 2001. Ordningen er rettet mod ufaglærte ledige over 25 år, som ønsker at gennemføre en erhvervsuddannelse. Voksenlærlingepladser kan kun blive oprettet på områder med gode beskæftigelsesmuligheder, fastlagt af Arbejdsformidlingen. Indikatoren viser, at antallet af voksenlærlinge er steget fra cirka 6.000 i 1. kvartal 2004 til cirka 7.600 i 1. kvartal 2006.

Voksenlærlingeordningen er relevant i forhold til målsætningen, idet voksenlærlingene opnår et kompetenceløft fra ufaglært til faglært. Med velfærdsaftalen fra juni 2006 er der afsat midler til 2.000 ekstra voksenlærlingepladser i forhold til 2005-niveauet, svarende til at antallet af voksenlærlingepladser kommer op på knap 9.000 årligt.

Indikator 2.5

Antal voksenlærlinge med tilskud (fuldtidsdeltagere),
1. kvartal 2004 til 1. kvartal 2006

Kilde: Danmarks Statistik

Kilde, opgørelsesmetode og opdatering

Data stammer fra Statistikbanken i Danmarks Statistik (matricen AB701 fra statistikbanken.dk).

Data er indhentet fra personoplysninger fra kommuner, Arbejdsmarkedsstyrelsens Bestandsstatistik, der dannes på baggrund af oplysninger fra AMANDA, og efterlønsregistret (RAM) i Arbejdsdirektoratet.

Indikatoren angiver antallet af 16-66-årige voksenlærlinge i perioden. Voksenlærlingeordningen er rettet mod ufaglærte ledige over 25 år, som ønsker at gennemføre en erhvervsuddannelse. De indsamlede individoplysninger er opgjort ved hjælp af start-/slutdatoer og timer per uge. Voksenlærlinge indgår i uddannelsesstatistikken sammen med fuldtidselever.

Seneste opdatering af data er foretaget i 1. kvartal 2006. Danmarks Statistik publicerer nye data på kvartalsbasis.

Målsætning 3:

At skabe en effektiv og fleksibel VEU-indsats, som understøtter gode jobmuligheder og konkurrenceevne, beskæftigelse og velstand

Indikatorer: Omfanget af den danske VEU-indsats i en international sammenhæng samt kursisters og virksomheders tilfredshed med VEU-aktiviteterne.

Indikator 3.1. Omfanget af den danske VEU-indsats i en international sammenhæng

Indikatoren belyser VEU-aktiviteten, undtagen den ordinære aktivitet (fuldtidsuddannelser), for Danmark sammenlignet med aktiviteten i udvalgte EU-lande. Sammenligningen er foretaget på baggrund af indberetninger til Eurostat, og der findes ikke tal for samtlige lande i EU15, hvorfor det kun er en mindre gruppe af lande, der er medtaget i sammenligningen. I tabellen sammenlignes med Finland, Norge og Frankrig, mens de resterende lande er inkluderet i gennemsnitstallet.

I sammenligningen med Finland, Norge og Frankrig er omfanget af uddannelsesaktivitet uden for det almindelige uddannelsessystem størst i Danmark. I 2005 var det mere end hver femte i arbejdsstyrken, som deltog i uddannelsesaktiviteter uden for det almindelige uddannelsessystem.

Indikator 3.1

An dele af arbejdsstyrken i udvalgte EU-lande, der har deltaget i uddannelsesaktiviteter, eksklusive ordinær aktivitet (fuldtidsuddannelser), inden for de seneste fire uger, 2003-2005

	2003	2004	2005
Danmark	12,5 %	19,5 %	21,3 %
Finland	11,9 %	17,3 %	16,8 %
Norge	13,4 %	13,3 %	13,6 %
Frankrig	6,6 %	6,9 %	6,8 %
Gennemsnit	7,0 %	7,7 %	7,7 %

Kilde: Eurostat

Kilde, opgørelsesmetode og opdatering

Data er tilgængelige fra Eurostat. Dataindsamlingen er foretaget via en spørgeskemaundersøgelse. For danske datas vedkommende er spørgeskemaoplysningerne indhentet fra Danmarks Statistiks Arbejdskraftundersøgelse. Det er fastlagt ved en EU-forordning, hvordan de indrapporterede variable fra landene skal konstrueres. Herved sikres sammenlignelighed på tværs af lande.

På grund af manglende indberetninger er det ikke alle EU15-lande, som indgår. Gennemsnittet baserer sig i stedet på Frankrig, Danmark, Finland, Grækenland, Luxembourg, Norge, Slovenien og Slovakiet.

Andelen, der deltager i uddannelsesaktiviteter, henviser til personer i alderen 25-64 år, som har oplyst, at de har deltaget i uddannelsesaktiviteter uden for det almindelige uddannelsessystem inden for de seneste fire uger op til undersøgelsestidspunktet. Denne persongruppe er sat i forhold til den samlede befolkning i alderen 25-64 år. Opgørelsen af uddannelsesaktiviteter omfatter også aktiviteter, der ikke har relevans for interviewpersonens nuværende eller fremtidige beskæftigelse.

Seneste opdatering af data for uddannelsesaktiviteter er foretaget i 2006. Eurostat publicerer nye data på årlig basis.

Indikator 3.2a og 3.2b. Kursisters og virksomheders tilfredshed med VEU-aktiviteter

Indikatoren er relevant i forhold til målsætningen, da kursisternes og virksomhedernes tilfredshed med AMU-kurserne indikerer relevansen og effekten af kursusdeltagelse og dermed bidraget til henholdsvis jobmuligheder og konkurrenceevne.

Indikatorerne viser henholdsvis kursisternes og virksomhedernes tilfredshed med kvaliteten af arbejdsmarkedsuddannelserne. Overordnet tegner indikatorerne et billede af, at både kursister og virksomheder er meget tilfredse med kurserne.

Indikator 3.2a

Kursisternes tilfredshed med AMU, 2005

	Gennemsnit
Generel tilfredshed med kurset	4,2
Lært, hvad der var kursets formål	3,9
Tilfredshed med kursets faglige niveau	4,1
Tilfredshed med kurset i forhold til brug i arbejdet fremover	3,9

Note: Gennemsnit er beregnet på baggrund af fem svarkategorier, hvor 1 er lavest, og 5 er højest

Kilde: Viskvalitet.dk, Undervisningsministeriet

Indikator 3.2b

Virksomhedernes tilfredshed med AMU, 2005

	Gennemsnit
Tilfredshed med kurset i forhold til virksomhedens behov	4,0
Medarbejderens mulighed for at anvende kursets udbytte i arbejdsrelateret sammenhæng	3,8

Note: Gennemsnit er beregnet på baggrund af fem svarkategorier, hvor 1 er lavest, og 5 er højest

Kilde: Viskvalitet.dk, Undervisningsministeriet

Kilde, opgørelsesmetode og opdatering

Data er tilgængelige gennem Undervisningsministeriets webbaserede kvalitetsmålingssystem, Viskvalitet.dk. Viskvalitet.dk er Undervisningsministeriets system til at skabe viden om kvaliteten i arbejdsmarkedsuddannelserne. I systemet vurderer deltagere og arbejdsgivere uddannelsen. I arbejdsmarkedsuddannelserne måles god kvalitet som en kombination af, at kursisterne erhverver sig de kompetencer, der er meningen med uddannelserne, og at disse kompetencer er i overensstemmelse med deres, virksomhedernes og/eller arbejdsmarkedets behov for viden og færdigheder.

Gennemsnittet er beregnet på baggrund af fem svarkategorier, der går fra meget utilfreds med punktværdien 1 til meget tilfreds med punktværdien 5.

Undervisningsministeriet foretager en måling af uddannelsernes kvalitet hvert kvartal. Resultaterne er tilgængelige på www.viskvalitet.dk.

Målsætning 4:

Det offentlige skal sikre grundlaget for, at alle på arbejdsmarkedet har gode, grundlæggende færdigheder

Indikatorer: Aktiviteten på FVU og AVU samt gymnasiale enkeltfag.

Indikator 4.1. Aktiviteten i FVU og AVU samt gymnasiale enkeltfag

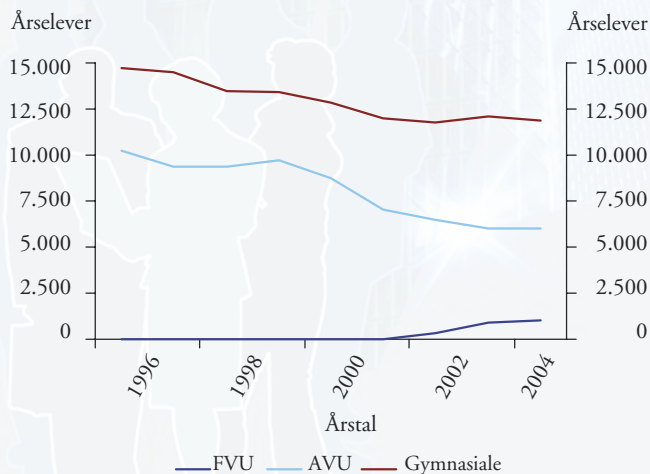
Indikatoren viser antallet af årselever inden for forberedende voksenundervisning (FVU) og almen voksenuddannelse (AVU) samt gymnasiale enkeltfag (dækker såvel almengymnasiale som erhvervsgymnasiale enkeltfag). De tre kursustyper er alle rettet mod personer med en ufaglært uddannelsesbaggrund, og indikatoren opgør dermed omfanget af den offentlige VEU-indsats, der forbedrer de grundlæggende færdigheder hos de ufaglærte/kortuddannede på arbejdsmarkedet.

Indikatoren viser, at antallet af årselever har været faldende for årene 1996-2000 og nogenlunde stabilt siden.

Med velfærdsaftalen fra juni 2006 er det målsætningen, at antallet af kursister på læse-, skrive- og regnekurser for voksne (FVU) skal nå 40.000 årligt i løbet af de kommende år. I 2004 var antallet af kursister cirka 23.000 (svarende til cirka 1.000 årselever).

Indikator 4.1

Aktivitet i FVU og AVU samt gymnasiale enkeltfag angivet ved antal årselever, 1996-2004

Kilde: Undervisningsministeriet

Kilde, opgørelsesmetode og opdatering

Oplysninger om antal årselever inden for den offentlige voksen- og efteruddannelse bygger på oplysninger fra Danmarks Statistik (Kursistregistret).

Indikatoren viser aktiviteten ved antal årselever målt efter de enkelte aktivitetsområders selvstændige normer.

Der publiceres nye oplysninger om den offentlige VEU-aktivitet på årsbasis fra flere kilder, herunder Undervisningsministeriet og Danmarks Statistik.

5. Det fremadrettede indikatorarbejde

Indikatorerne i denne publikation er et udgangspunkt for at følge udviklingen på voksen- og efteruddannelsesområdet. Der er imidlertid brug for opfølgende initiativer for at sikre endnu bedre redskaber til overvågning af indsatsen. I det kommende år er der planlagt tre initiativer til forbedring af indikatorsystemet:

Et forbedret datagrundlag. Der er behov for et forbedret datagrundlag på VEU-området. Der er brug for regelmæssige, opdaterede kilder til belysning af den virksomhedsinterne VEU-aktivitet, brugernes oplevede effekter af VEU-deltagelse samt barrierer for VEU-deltagelse. En spørgeskemaundersøgelse skal bidrage til at afdække disse spørgsmål. Det giver samtidig mulighed for, at resultaterne fra denne undersøgelse kan samkøres med registeroplysninger. Eksempelvis kan aktiviteten belyses ud fra brugernes uddannelsesbaggrund, jobfunktion mv.

Udvikling af nye indikatorer. Der skal udvikles nye indikatorer til indikatorsystemet. Det skal ske på baggrund af resultater fra spørgeskemaundersøgelsen, registersamkøring mv. Konkret foreslås følgende indikatorer:

- Makroorienterede indikatorer, der kan vise baggrundsoplysninger for VEU-deltagerne (beskæftigelsesstatus, uddannelsesbaggrund, jobfunktion mv.).

- En indikator for udviklingen i antallet af private virksomheder og offentlige institutioner, der gennemfører systematisk uddannelsesplanlægning.
- I forlængelse af overenskomstforhandlingerne i foråret 2007 søges opstillet én eller flere indikatorer, der kan belyse den af arbejdsmarkedets parter igangsatte aktivitet.
- Indikatorer rettet mod effekter af VEU-aktiviteten.
- En indikator, der kan belyse aktiviteten for læse- og stavesvage.
- En indikator, der kan belyse barrierer for VEU-aktiviteter.

Igangsættelse af effektanalyser. Endelig sættes et arbejde i gang, der skal føre til en forbedret viden om effekterne af VEU-indsatsen:

- Analyser, der måler effekterne af den eksisterende VEU-aktivitet.
- Analyser, der viser effekten af VEU-aktiviteten for marginalgrupper (ved en udvidelse/indskrænkning af indsatsen).
- Et bedre datagrundlag for at belyse effekterne af den private VEU-aktivitet.
- En højere detaljeringsgrad i effektstudierne, så kurserne analyseres på baggrund af fagindhold.

6. Afrunding

Med velfærdsaftalen fra juni 2006 og aftalen om udmøntning af globaliseringspuljen fra november 2006 er der afsat ressourcer til en betydelig udbygning af den offentlige VEU-indsats i de kommende år, herunder et markant løft i læse-, skrive- og regneindsatsen for voksne, 2.000 flere voksenlæringe og en pulje på én milliard kroner til mere erhvervsrettet VEU-aktivitet. De opstillede VEU-målsætninger giver indsatsen retning og stiller krav om, at dokumentationen af indsatsen er solid, så eventuelle tilpasninger kan gennemføres.

VEU-indikatorsystemet vil løbende blive videreudviklet og vil årligt, samt efter behov, blive afrapporteret og offentliggjort. Der etableres i den forbindelse en følgegruppe bestående af repræsentanter for relevante ministerier og arbejdsmarkedets parter.

Indikatorsystemet og løbende afrapporteringer offentliggøres på Undervisningsministeriets websted på adressen: <http://us.uvm.dk/amu/index.html>.

En arbejdsgruppe nedsat af regeringen og arbejdsmarkedets parter i 2006 har afdækket mulighederne for at opstille indikatorer, som kan belyse udviklingen i den danske voksen- og efteruddannelsesindsats.

I denne publikation præsenteres en række målsætninger for voksen- og efteruddannelsesindsatsen samt arbejdsgruppens valg af indikatorer og overvejelser om, hvordan udviklingen på dette uddannelsesområde kan følges endnu tættere i de kommende år.

UNDERSVINGNING
MINISTERIET

ISBN 978-87-603-2615-8

9 788760 326158